

БРАТЯ ГРИМ
ТРИМАТА РУДНИЧАРИ В
КУТЕНБЕРГ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Бохемия се намира Кутенберг, където в продължение на много години работили трима рудничари и честно изкарвали хляб за жените и децата си. Когато сутрин тръгвали към рудника, те вземали със себе си три неща: първо молитвеника си, сетне фенер, снабден обаче с масло само за един ден, накрай малко хляб, достатъчен също само за един ден. Преди да започнат работата си, обръщали се с молитва към Бога да ги опази в рудника, след което спокойно и старателно се захващали с делата си. Случило се така, че веднъж, след като работили цял ден и се свечерило, рудникът се срутил и входът бил засипан. Те сметнали, че са погребани, и се провикнали: „Ах, Господи! Бедните ние, ще умрем от глад! Имаме хляб за един само ден и само за ден ще ни стигне маслото във фенера.“ Те се оставили в ръцете на Бога и мислели, че скоро ще умрат, ала не искали да бездействат, докато все още имат сили, така че продължили да работят и да се молят. Станало така, че светлинката им горяла в продължение на седем години и малкото хляб, от който хапвали всеки ден, не се свършил, ами оставал все толкова, а тям се сторило, че седемте години са само един ден. Само че тъй като не можели да стрижат косите си и да бръснат брадите си, те пораснали цял лакът дълги. Междувременно жените им смятали мъжете си за мъртви, вярвали, че никога вече не ще ги видят, и мислели да се омъжат за други.

Случило се така, че един от тримата под земята пожелал от дъното на сърцето си: „Ах, да можех още веднъж да видя дневната светлина, пък ако ще след това да умра!“ Вторият рекъл: „Ах, да можех още веднъж да седна на масата с жена ми и да похапна, пък ако ще след това да умра!“ Тогава и третият се обадил: „Ах, да можех да поживея една година в мир и наслада с жена ми, пък ако ще след това да умра!“ Като изrekli това, планината се разтърсила силно и могъщо и се разцепила, първият се отправил към процепата и погледнал навън, погледнал синьото небе и като се възрадовал на дневната светлина, в същия миг рухнал мъртъв. Планината обаче все повече се разтваряла, процепът ставал все по-широк, двамата продължили да работят, издялали стъпала, пропъзели по тях и най-сетне се измъкнали навън. Те се отправили към селото и домовете си и подирили жените си, ала те не ги познали. Двамата ги попитали: „Не сте ли имали мъже?“ „Имахме, отговорили жените, само че от седем години са мъртви и погребани в Кутенберг!“ Вторият рекъл на жена си: „Аз съм мъжът

ти“, ала тя не пожелала да му повярва, понеже имал дълга цял лакът брада и бил неузнаваем. Тогава той казал: „Донеси ми бръснача, дето е горе в долапа, и парче сапун.“ Обръснал брадата си, сресал се и се измил, и като станал готов, тя видяла, че това наистина е мъжът ѝ. Зарадвала се от все сърце, принесла най-добрите неща за ядене и пиене, които имала, сложила масата, двамата седнали на нея и похапнали вкусно заедно. Когато обаче мъжът се заситил и сложил в устата си последния къшей хляб, паднал и умрял. Третият рудничар живял цяла година в мир и покой с жена си; и когато тази година отминала, в същия час, в който се измъкнал от рудника, той умрял, а с него и жена му. Така Бог изпълнил желанията им поради тяхната благочестивост.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.